

Μη στεναχωριέσαι μωρό μου...
Και αυτό θα περάσει,
που λέγαν κι οι παλιοί!

Ωραίος είναι, δε λέω...
Αλλά έχει ταξική συνείδηση
βερίκοκου!

ΒΡΕ ΚΑΤΙ ΜΟΥΤΡΑ ΠΟΥ ΚΑΝΟΥΜΕ...

Οι πιο μουτρωμένες γιορτές των τελευταίων χρόνων έλαβαν τέλος, δίχως ούτε καν ένα τετραήμερο της προκοπής για τους περισσότερους.

Είναι όμως αυτή η αιτία για την κατήφεια που βασιλεύει; Τα μούτρα μέχρι το πάτωμα που στολίζουν τους αθηναϊκούς δρόμους προέρχονται απλά και μόνο από την ημερολογιακή στραβή της επομένης των χριστουγέννων που έπεσε Σάββατο;

Οπωσδήποτε όχι. Αντίθετα απ' ό,τι θα ήθελαν τέτοιες απλοϊκές θεωρίες, θα πρέπει να στραφούμε προς περισσότερο δομικούς λόγους για να εξηγήσουμε τα παράξενα κατεβασμένα μούτρα των συμπολιτών μας.

Ο περυσινός Δεκέμβρης για παράδειγμα: Το γεγονός (για να πάρουμε ένα απ' όλα...) ότι, ένα χρόνο πριν, η μισή κοινωνία κατέβαζε βιτρίνες και ξεφόρτωνε το εμπόρευμα, είναι ένα γεγονός που, όσο κι αν ξεχνιέται επετειακά, με τίποτα δεν ξεχνιέται κοινωνικά.

Ή η κατάσταση των μεταναστών εργατών για άλλο παράδειγμα: Τη στιγμή που η σοσιαλιστική κυβέρνηση υπόσχεται φούμαρα

του είδους “ψήφος στις δημοτικές εκλογές”, οι μετανάστες εργάτες που βρέθηκαν στην Αθήνα τα τελευταία χρόνια, γίνονται όλο και πιο παράνομοι. Και ξέρετε ε; Αυτοί δεν έχουν μάνα, σπίτι πατρικό, ντενεκέ απ' το χωριό και μέσο για σύμβαση ορισμένου χρόνου. Γι αυτούς, όλο και περισσότερο, όλο και σκληρότερα, τίθεται θέμα επιβίωσης.

Ή η κατάσταση στις δουλειές για τελευταίο παράδειγμα: Τα αφεντικά κουνάνε στα μούτρα μας “ανεργίες” και “οικονομικές κρίσεις” κι εμείς δώστου και είμαστε πιο έτοιμοι για “ορισμένες παραχωρήσεις”. Δουλειά χωρίς ένσημα, απλήρωτη “περίοδος εκπαίδευσης”, ρουφιανιά, φόβος κι άγιος ο Θεός. Και ξέρετε ε; Όσο γίνονται οι “παραχωρήσεις” μας, τόσο αγριεύει η “αγορά εργασίας” και τόσο χειρότερα μας την πέφτει!

Να λοιπόν η αιτία για τα μούτρα μας: Ετούτη η κοινωνία, όλο και περισσότερο χωρίζεται σε κομμάτια που μισούν βαθύτατα το ένα το άλλο.

Μόνο που το ένα κομμάτι είναι συνειδητό: Τα αφεντικά, οι μπάτσοι και οι υπουργοί όλο και αναλύουν τι συμβαίνει και όλο και προετοιμάζονται για τα επόμενα επεισόδια του δράματος, εννοείται.

Την ίδια στιγμή -και ατυχέστατα- τα άλλα κομμάτια είναι ασυνείδητα κι εδώ που τα λέμε, παραμένουν αυτό ακριβώς: Κομμάτια! Φοβισμένοι και αποπροσανατολισμένοι, οι εργάτες των νοτίων βαλκανίων βρίσκουν ότι τους φταίνει τα πάντα εκτός από τα αφεντικά τους. Ή γενικότερα, παριστάνουν πως η κατήφεια τους, αλλά και ο γενικός διανοητικός και πρακτικός κορεσμός τους, είναι η ίδια παλιά καλή βαρεμάρα της ευημερίας.

Λογικό κι αυτό. Οι έλληνες εργάτες, μια φορά κι έναν καιρό, επέλεξαν να πουλήσουν τη συνείδησή τους στα κωλόμπαρα και τα χρηματιστήρια. Κι η έλλειψη συνείδησης, για την εργατική τάξη, είναι γραμμάτιο που πληρώνεται μια ζωή! Όσο για τα επόμενα επεισόδια, το βέβαιο είναι ένα: Αν συνεχίσουμε έτσι, αν επιμένουμε να μην ανακαλύπτουμε τους συλλογικούς τρόπους να καταλάβουμε τι μας φταίει και να το χτυπήσουμε...

Ε, ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΝΑ ΔΕΙΤΕ ΜΟΥΤΡΑ!!!

εργαλεία για αυτόνομη
προλεταριακή χρήση